

А ВЖЕ ВЕСНА

Веселіше прозирає з-за ласкаве
 . Заплакали над кришталеві .
Випустила із рук й похнюпилась .
З-під прілих у гайку виткнулись
перші . Купаються в калюжі біля
пустотливі . Весело цінькають .
Не сидиться в кудлатому Кнопочці.
Бігають по подвір'ї , метушаться ,
поважно походжають . А маленький
 Василько взув гумові й пускає у
 паперові .

РИБОЛОВЛЯ ПІД ВЕРБЮЮ

Ще й не зійшло, як Володя підхопився з , щоб іти з по . Нашвидку поснідавши, вони взяли і за накопали чималих . Потім сіли в і попливли через до старої . У було дві вудки з червоними , а у Володі одна вудка з жовтим поплавцем. упіймав і дві . А Володі попалася на лише малесенька . Зате він бачив, як до прибігав пити воду .

БАБА, ДІД І КІТ МУРКІТ

У Івана й Уляни був . Звали його Муркіт. Якось той Муркіт поцупив у з свіжої кільце. Тож як не покарати його за це! Ухопила Уляна , висмикнув Іван зі штанів своїх й ну Муркота наздоганяти, щоб кільце відняти. Муркіт вихопився на , далі із перестрибнув на , а із в розчинені двері шасть надвір. Миттю зник Муркіт за хлівцем. А разом із Муркотом – і кільце.